

Sygn. akt VI U 4444/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant – st. sekr. sądowy Jolanta Bieniaszewska

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 15 listopada 2013 r., znak (...)

w sprawie A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu

A. P. emeryturę od dnia(...),

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej

do wydania decyzji,

III zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

na rzecz ubezpieczonego A. P. 180 (sto osiemdziesiąt)

zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 listopada 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. - po rozpoznaniu wniosku A. P. z dnia 8 listopada 2013r. - odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U z 2013 roku, poz. 1440) i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43.).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony nie spełnia wymogów określonych w w/w przepisach, ponieważ nie udokumentował wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Z tytułu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu okres 9 lat, 3 miesiące i 19 dni, natomiast nie zaliczył do pracy w szczególnych warunkach okresów od 16.10.1984 r. do 28.02.1990 r. oraz od 01.03.1990 r. do 31.12.1998 r. w (...) S.A. z siedzibą w I. na stanowiskach: zastępcy kierownika i kierownika, bowiem na świadectwie pracy w szczególnych warunkach wskazano na wykonywanie wówczas przez ubezpieczonego kontroli międzyoperacyjnej, jakości i usług oraz dozoru inżyniersko-technicznego na oddziałach i wydziałach przy stanowisku aparatu. W ocenie organu rentowego w przypadku pracowników zajmujących w/w stanowiska istnieje konieczność stałego i w pełnym wymiarze czasu pracy przebywania w środowisku pracy, w którym są zatrudnieni pracownicy wykonujący pracę w szczególnych

warunkach. Pracownicy wyższego szczebla tj. zastępca kierownika i kierownik posiadają wydzielone pomieszczenia pracy, oddalone od stanowisk roboczych. Zakres ich obowiązków daleko wykracza poza osobisty dozór czy kontrolę stanowisk roboczych, zatem trudno dać wiarę, aby pracownik wyższego szczebla stale i w pełnym wymiarze przebywał w środowisku, w którym nie są zachowane higieniczne normy pracy, gdyż oprócz dozoru w ramach stosunku pracy, wykonuje inne prace np. o charakterze administracyjno-biurowym. Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony, domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że organ rentowy błędnie nie zaliczył do okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach zatrudnienia na stanowiskach: zastępcy kierownika i kierownika. Na tę okoliczność ubezpieczony wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków, tj. osób, które pracowały z nim w spornych okresach. Nadto powód wskazał, iż niezasadnie organ rentowy nie uwzględnił jako okresu pracy w warunkach szczególnych odbywanej przez niego służby wojskowej w okresie od 20 czerwca 1974r. do 14 kwietnia 1976 r. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy potrzymał swoje dotychczasowe stanowisko i wniósł o oddalenie odwołania, dodatkowo wyjaśniając, iż do pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach zaliczył następujące okresy jego pracowniczego zatrudnienia w (...) S.A. : od 12.06.1973 r. do 20.04.1974 r. na stanowisku aparatu; od 06.05.1976 r. do 30.11.1976 r. na stanowisku operatora urządzeń oddzielających; od 01.12.1976 r. do 31.12.1978 r. na stanowisku aparatu; od 01.01.1979 r. do 15.10.1984 r. na stanowisku mistrza zmianowego-kontrola międzyoperacyjna.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powód A. P. (urodzony dnia (...)) w dniu 8 listopada 2013 roku złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Organ rentowy uznał, iż powód udokumentował staż pracy w łącznym wymiarze 25 lat, 5 miesięcy i 27 dni, w tym 9 lat, 3 miesiące i 19 dni pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

- okoliczności bezsporne

Sporną pozostawała okoliczność czy ubezpieczony przez okres co najmniej 15 lat był zatrudniony w warunkach szczególnych.

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe, na podstawie, którego ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest zatrudniony w (...) Zakładach (...) w I. (obecnie: (...) S.A. z siedzibą w I.) w od 12 czerwca 1973r. do chwili obecnej. Do okresów pracy w szczególnych warunkach Zakład zaliczył ubezpieczonemu następujące okresy zatrudnienia: od 12.06.1973 r. do 20.04.1974 r. na stanowisku aparatu; od 06.05.1976 r. do 30.11.1976 r. na stanowisku operatora urządzeń oddzielających; od 01.12.1976 r. do 31.12.1978 r. na stanowisku aparatu; od 01.01.1979 r. do 15.10.1984 r. na stanowisku mistrza zmianowego kontroli międzyoperacyjnej. W okresach od 16.10.1984 r. do 28.02.1990 r. oraz od 01.03.1990 r. do 31.12.1998 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) S.A. z siedzibą w I. na stanowiskach: zastępcy kierownika i kierownika.

Z przesłuchania ubezpieczonego wynika, iż początkowo zajmował stanowisko zastępcy kierownika Oddziału (...), później został kierownikiem Oddziału (...) (...). Na stanowisku zastępcy kierownika zajmował się nadzorem i kontrolą międzyoperacyjną nad pracownikami Oddziału. Pracownicy tego Oddziału zatrudnieni byli na następujących stanowiskach: aparatu procesów chemicznych, mistrza zmianowego, ślusarza dyżurnego, ślusarza remontowego, spawacza, operatora wózków. Oprócz tego był referent administracyjny i kierownik. W Zakładach (...) produkowano (...). Oddział (...) zajmował się utylizacją wszystkich odpadów poprodukcyjnych zakładu. Polegało to na oczyszczaniu ścieków. Faza ciepla trafiała po oczyszczeniu do W., a z fazy stałej produkowana była kreda nawozowa, która była rodzajem wapna nawozowego i kreda ta była stosowana jako nawóz rolniczy.

Na początku lat 90 ubiegłego wieku Oddział (...) zmienił nazwę na Oddział (...) (...) Poprodukcyjnych. Ubezpieczony był kierownikiem tego Oddziału. Podlegali mu pracownicy zatrudnieni na w/w stanowiskach, a oprócz tego pracownicy remontowi. Wszyscy pracownicy Oddziału, poza referentem, wykonywali prace w szczególnych warunkach. Ubezpieczony wykonywał nadzór inżyniersko - techniczny nad produkcją, przygotowanie remontów i przeglądów instalacji produkcyjnych. Decydował również o dopuszczeniu instalacji do produkcji.

Jako zastępca kierownika ubezpieczony miał wspólne pomieszczenie z mistrzami zmianowymi. Pomieszczenie to znajdowało się w kompleksie produkcyjnym. Było to biuro mistrza wydzielone z częścią socjalną ze sterowni. W sterowni znajdowały się urządzenia sygnalizacyjne wskazujące parametry urządzeń produkcyjnych. Hala produkcyjna znajdowała się 10 m od sterowni.

2/3 instalacji znajdowała się na wolnym powietrzu. Ponad 90% normatywnego czasu pracy ubezpieczony pracował przy instalacjach produkcyjnych. Do jego obowiązków należało także pisanie instrukcji technologicznych związanych np. ze sposobem prowadzenia produkcji czy planowania remontów. Od 1995 r. praca biurowa zajmowała ubezpieczonemu więcej czasu, bowiem opracowywał zakresy obowiązków oraz harmonogramy remontów. W tym czasie 70-80% czasu pracy ubezpieczony pracował przy nadzorze produkcji, przy czym często pracował w godzinach nadliczbowych.

Świadek A. B. pracował razem z ubezpieczonym w Zakładach (...) w I. przekształconych następnie w Spółkę Akcyjną (...), gdzie zatrudniony jest od marca 1979 r. do chwili obecnej na stanowisku aparatu procesów chemicznych na Oddziale (...), który zmieniał nazwę najpierw na Oddział (...) (...) Poprodukcyjnych, a później na Oddział (...) Produktów W.. Obecnie Oddział ten nosi nazwę (...) (...). Cały czas obowiązuje ruch ciągły w Oddziale, tj. są cztery zmiany, przy czym na każdej zmianie pracowało w latach 70-tych i 80-tych po ośmiu aparatowych, a od lat 90-tych liczba ich się zmniejszała i obecnie na zmianie pracuje czterech aparatowych. Oprócz aparatowych pracowali elektrycy w liczbie jednego na zmianie. Na Oddziale produkowano i produkuje się kredę nawozową. Na początku zatrudnienia ubezpieczony był mistrzem i świadek mu podlegał, później był zastępcą kierownika, a następnie kierownikiem Oddziału. Zajmował się on sprawami produkcji i remontów, czyszczeń i przeglądów. Podlegali mu aparatowi i brygada remontowa. Przy zakończeniu zatrudnienia pracownicy Oddziału otrzymywali świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony spędzał osiem godzin przy instalacjach produkcyjnych i przy remontach. Zajmował się on nadzorem nad jakością produkcji i technologią produkcji. Do 1996 r. ubezpieczony nie miał nawet swojego biura. Jak był kierownikiem Oddziału, to także pracował osiem godzin przy instalacjach produkcyjnych. Jako kierownik ubezpieczony wykonywał pracę biurową ściśle związaną funkcjonowaniem oddziału, przy czym pracował też w godzinach nadliczbowych, jak również nadzorował usuwanie awarii instalacji produkcyjnych.

Świadek B. K. od 1978 r. zatrudniony jest w Zakładach (...) w I., przekształconych następnie w Spółkę Akcyjną (...). Obecnie pracuje na stanowisku aparatu procesu chemicznego. Świadek obsługuje takie urządzenia jak: pompy, suszarnie, wirówki czy wentylatory, w zależności od procesu technologicznego. Nazwa Oddziału, na którym cały czas pracuje zmieniała się i początkowo był to Oddział (...) [później noszący nazwę - Oddział (...) Produktów P.]. Ubezpieczony był zastępcą kierownika i kierownikiem tego Oddziału i praktycznie cały czas przebywał na Oddziale i był obecny przy produkcji. Ubezpieczony jest technikiem chemikiem, pełnił nadzór nad technologią produkcji. Podlegali mu mistrz zmianowy oraz poszczególni aparatowi w poszczególnych Oddziałach. Początkowo tzn. w latach 70-tych było dwunastu aparatowych na każdej z czterech zmian. W trakcie awarii ubezpieczony zawsze był na

Oddziale. Ubezpieczony jako zastępca kierownika miał własne pomieszczenie za sterownią, a jako kierownik miał biuro wydzielone przy sterowni. Było to obudowane pomieszczenie, wszędzie były prześwity, kurze, bo to było przy sterowni. Mistrzowie też pracowali w warunkach szczególnych.

Świadek K. K. zatrudniony jest w Zakładach (...) w I. w M. [przekształconych następnie w Spółkę Akcyjną (...)]. Rozpoczął on pracę w 1978 r. i pracuje do chwili obecnej. Najpierw był aparatowym procesów chemicznych, dokładnie suszenia i kalcynacji, a później był brygadzystą pełniącym obowiązki mistrza,

obecnie też jest mistrzem. Pracował i pracuje na Oddziale (...), który obecnie nosi nazwę Oddziału (...) (...) Poprodukcyjnych. Ubezpieczony był zastępcą kierownika, a następnie kierownikiem tego Oddziału. Ubezpieczony nadzorował przede wszystkim proces produkcyjny, prowadził gospodarkę remontową, nadzorował przeglądy i brał w nich udział, sprawował też nadzór nad jakością i technologią produkcji. Ubezpieczony był ciągle przy instalacjach. Praca biurowa stanowiła margines jego obowiązków. Na Oddziale produkowano kredę nawozową. Ubezpieczonemu jako zastępcy kierownika i kierownikowi podlegali aparatowi procesów chemicznych, oprócz tego pracownicy remontowi zatrudnieni jako ślusarze, bezpośrednio likwidujący awarie pod jego nadzorem. Ubezpieczony miał swoje biuro, ale w rzeczywistości było to pomieszczenie, w którym przebywał on bardzo krótko. Była to praktycznie tzw. pakamera. Było tak do 1996 r. czy 1997 r. Później standard biura się poprawiał, ale i tak było cały czas przy sterowni w pobliżu instalacji produkcyjnych.

Świadek M. S. zatrudniony jest w Zakładach (...) w I. przekształconych następnie w Spółkę Akcyjną (...) od września 1979 r. do chwili obecnej na stanowisku ślusarza dyżurnego na zmianie, później był aparatowym, brygadzystą i obecnie jest mistrzem zmianowym. Pracuje cały czas na Oddziale (...), obecnie noszącym nazwę (...) (...) Poprodukcyjnych. Ubezpieczony był zastępcą kierownika i kierownikiem tego Oddziału. Kontrolował pracowników Oddziału. Byli to głównie aparatowi. Praktycznie cały czas pracował przy instalacjach produkcyjnych. W okresie, gdy był zastępcą kierownika i kierownikiem podlegali mu też pracownicy remontowi Oddziału, byli to ślusarze. Pracownikom Oddziału wypłacane były dodatki za prace w warunkach szkodliwych.

Świadek J. W. od 1973 r. pracuje w Zakładach (...) w I. przekształconych w R. - spółkę pracowniczą i pracuje do chwili obecnej. W R. pracuje od 2002 r. W latach 70-tych pracował na stanowisku ślusarza remontowego na Oddziale (...) (...) Poprodukcyjnych (wcześniej Oddział (...)). Ubezpieczony był najpierw zastępcą kierownika tego Oddziału, a później kierownikiem. Nadzorował on na tych stanowiskach brygadę remontową i pomagał ślusarzom, zajmował się technologią produkcji. Ubezpieczonemu podlegali ślusarze remontowi i aparatowi procesów chemicznych, którzy pracowali w szczególnych warunkach. Biuro ubezpieczonego to było w zasadzie pomieszczenie części zamiennych. Ubezpieczony osiem godzin pracował przy pracach instalacyjnych, zaś pracę biurową brał do domu jako kierownik.

W okresie od dnia (...) do(...). ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po zwolnieniu ze służby, ponownie – przed upływem 30 dni - podjął zatrudnienie w Zakładach (...) w I. W w/w przedsiębiorstwie ubezpieczony był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

- dowód: dokumenty z akt osobowych, świadectwo pracy w szczególnych warunkach (akta rentowe) przesłuchanie powoda (k. 31 i 34 akt), zeznania świadków: A. B. (k. 32 akt), B. K. (k. 32-33 akt), K. K. (k. 33 akt), M. S. (k. 33-34 akt), J. W. (k. 34 akt)

Sąd uznał zeznania świadków oraz powoda za wiarygodne albowiem są one wewnętrznie spójne, konsekwentne i znajdują potwierdzenie w zebranych w sprawie dokumentach, które również zyskały walor dowodowy.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Na wstępie podkreślić należy, że do wszystkich pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze mają zastosowanie przepisy rozporządzenia wykonawczego z dnia 7 lutego 1983 r., które nadal zachowały swoją moc na warunkach określonych w art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.). Zgodnie z § 2 tego

rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku, a okresy te stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Obowiązujące normy prawne w sposób jednoznaczny rozstrzygają, jakie środki dowodowe mogą stanowić podstawę do ustalenia konkretnych okoliczności w postępowaniu przed organem rentowym. W związku z tym organ rentowy, rozpoznając wniosek w sprawie prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach, może uwzględnić wyłącznie te okresy pracy w szczególnych warunkach, które zostały udowodnione za pomocą dokumentów. Dokumenty te są dla organu rentowego wiążące nie tylko w pozytywnym, ale i w negatywnym tego słowa znaczeniu. Oznacza to, że z jednej strony przedłożone zaświadczenie jest dowodem na fakt wykonywania przez zainteresowanego pracy w szczególnych warunkach, a z drugiej strony brak takiego zaświadczenia uniemożliwia organowi rentowemu w postępowaniu administracyjnym ustalenie tej okoliczności za pomocą innych środków dowodowych.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, iż ubezpieczony A. P. był zatrudniony w (...) Zakładach (...) w I. (obecnie: (...) S.A. z siedzibą w I.) w okresach od 16.10.1984 r. do 28.02.1990 r. oraz od 01.03.1990 r. do 31.12.1998 r. na stanowiskach: zastępcy kierownika i kierownika, i była to praca wymieniona w wykazie A dziale XIV pkt. 24 cyt. rozporządzenia. Ubezpieczony wykazał, iż wykonywane przez niego czynności na w/w stanowiskach odpowiadają również czynnościom wykonywanym w warunkach szczególnych określonych jako kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynierjno- techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Wskazać należy, iż dla celów ustalenia uprawnień do przyznania emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych, za pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnych uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Czynności ogólnie pojętego nadzoru lub kontroli w procesie produkcji wykonywanej w tych działach i oddziałach, w których zatrudnieni są pracownicy wykonujący pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów w/w rozporządzenia to wyłącznie te czynności, które wykonywane są w warunkach bezpośrednio narażających na szkodliwe dla zdrowia czynniki, a więc polegające na bezpośrednim nadzorze i kontroli procesu pracy na stanowiskach pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w tym zeznania ubezpieczonego, zeznania świadków będących współpracownikami powoda oraz dokumenty składające się na akta osobowe ubezpieczonego wykazało jednoznacznie, iż ubezpieczony będąc w w/w okresach roku zatrudniony na stanowiskach związanych z kontrolą międzyoperacyjną, kontrolą jakości produkcji oraz dozorem inżynierjno – technicznym na oddziale w którym jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie. Wykonywał on pracę stale i w pełnym wymiarze czasu zatrudnienie w warunkach szczególnych. Ubezpieczony mimo formalnie zajmowanego stanowiska stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przebywał na terenie produkcji, gdzie sprawował kontrolę i dozór na oddziałach, na których jako podstawowe prowadzone były prace przy magazynowaniu materiałów i surowców szczególnie niebezpiecznych dla zdrowia, a następnie przy bezpośredniej produkcji takich materiałów. Podkreślenia wymaga, iż czynności związane z wykonywaniem pracy administracyjno-biurowej zabierały ubezpieczonemu jedynie sporadyczną ilość czasu pracy. Nadto czynności obejmujące sporządzenie dokumentacji związanej z dozorem stanowią integralną część sprawowanego dozoru. Nie ma zatem podstaw do ich wyłączenia i traktowania odrębnie. W sytuacji, gdy dozór inżynierjno-techniczny jest pracą w szczególnych warunkach i praca polegająca na dozorze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie ma żadnej potrzeby ustalania, ile czasu pracownik poświęcał na bezpośredni nadzór nad pracownikami, a ile na inne czynności, które również były związane z tym dozorem (por. wyrok SN z dnia 11 marca 2009 roku, sygn. akt II UK 243/08 – LEX 550990). Wskazać również należy, iż wszyscy pracownicy zatrudnieni na stanowiskach produkcyjnych oraz równorzędnych stanowiskach kierowniczych, a zatem także należnych do kadry inżynierjno–technicznej otrzymywali dodatki z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych, część z pracowników była uprawniona do dodatkowego urlopu regeneracyjnego, do dodatkowych

posiłków (regeneracyjnych), a większość z tych osób uzyskała prawo do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Zaliczenie wymienionych wyżej okresów spowodowało, że odwołujący spełnił warunki konieczne do przyznania emerytury określone w art. 184 ustawy, zgodnie którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 ustawy jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w wymiarze określonym art. 32 ustawy i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 z 1983 r., poz. 43 ze zm.) oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy. Jedynie dodatkowo zauważyć należy, iż okres zasadniczej służby wojskowej ubezpieczonego również podlegał wliczeniu do okresu jego pracy szczególnych warunkach. Dowody z przesłuchania ubezpieczonego, dokumentów z akt osobowych ubezpieczonego oraz świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 05.11.2013r. (k.15 akt emerytalnych) potwierdziły, iż powrócił on do pracy po odbyciu zasadniczej służby wojskowej w terminie wskazanym w art. 106 ust.1 ustawy z dnia 21 listopada 1967r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. z 1967r., Nr 44, 220). W tej sytuacji czas zasadniczej służby wojskowej podlegał na podstawie art. 108 ust.1 tej ustawy zaliczeniu do okresu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym (tak uchwała składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2013r. (II UZP 6/13 – LEXnr 1385939).

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od pierwszego dnia miesiąca w którym złożył on wniosek o emeryturę (art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej).

W punkcie II wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z treścią przepisu art. 118 ust.1a ustawy emerytalno-rentowej FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zdaniem Sądu Okręgowego w okolicznościach przedmiotowej sprawy wystąpiły podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, bowiem przedłożone przez ubezpieczonego w postępowaniu administracyjnym świadectwo wykonywania pracy szczególnych warunkach z dnia odpowiadało wszystkim wymogom formalnym przewidzianym dla tego rodzaju dokumentów. Ryzyko zakwestionowania wiarygodności tego dowodu obciąża w tej sytuacji organ rentowy. Zatem zaistniały podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, o której mowa w art.118 ust 1a ustawy emerytalnej.

O kosztach zastępstwa prawnego poniesionych przez ubezpieczonego orzeczono w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 k.p.c. i zasądzono te koszty według stawek określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461 j.t.).

Na oryginale właściwy podpis.